

Stanovisko KSČM k aktuální politické situaci

Oblepili Česko obřimi billboardy slibujícími změnu. Zatím ale ministrem vnitra udělají učitele Rakušana. Ministrem práce a sociálních věcí zemědělce Jurečku. Aby se dostalo na všechny, novou funkci ministra pro digitalizaci vymysleli pro pirátského předsedu Bartoše. Ministrem zdravotnictví sice bude lékař Válek, řízení ve prospěch pacientů ale nečekejme: šest hodin čekání na lékaře je podle něj v pořádku a na placení nebo omezování výkonů hrazených ze zdravotního pojištění jistě brzy také dojde. Před volbami se o tom pochopitelně nemluvalo. Finance bude řídit informatik Stanjura. Ten má s financemi praxi minimálně z doby, kdy jako opavský primátor platil firmě své manželky. Svolí-li prezident Zeman, povede ministerstvo zahraničí další informatik a velký fanoušek EU Lipavský. Ministrem spravedlnosti má být už podruhé Blažek, který je nejen jedním z podezřelých z kupčení s majetkem města Brna a úplatkářství, ale také za zavinění porážky státu v tažanicích s firmou Diag Human za 8 miliard korun. Kozel zahradníkem. Dopravu bude řídit novinář a tiskový mluvčí Kupka. Dálnice nejspíš postaveny nebudou, ale určitě nám to správně vysvětlí. Ministerstvo průmyslu měl vést solární baron a fanoušek zeleného údělu Michalík, ale provalilo se na něj, že lže o svých financích a utekl. Ministrem pro evropské záležitosti má být Mikuláš Bek, profesí muzikolog, tedy vědec v oboru hudby. Vědu a výzkum dostane na starost Langšádlová, která se této oblasti nikdy v minulosti nevěnovala a sama si vzdělání zaplatila na soukromých vysokých školách. Tito lidé budou rozhodovat o tom, kolik budou stát energie a jídlo, jak dopadne boj Česka s kovidem, kdo bude stavět nové jaderné elektrárny, jestli a kolik k nám přijde migrantů, kde v zahraničí bude působit naše armáda, jak se budou vzdělávat naše děti a jestli si budeme moci dovolit jít k lékaři. Prý dají republiku dohromady. Ať tím mysleli cokoli, v podání této party se to jistě obyčejným pracujícím lidem líbit nebude.
KSČM se s vládou, jejíž politika bude namířena proti zájmům lidí, nikdy nesmíří!
VV ÚV KSČM

procenta i platy a důchody našich občanů? Jistě, že ne. Hlavně když se zastánci tohoto neoliberálního režimu, kterému malují tzv. demokratickou fasádu vyžívají a předhánějí v porovnání toho, co si lidé za svoji měsíční mzdu mohli koupit před a po listopadu 1989. Byť ten JEJICH výsledek je vždy nesrovnatelně příznivější pro dnešní dobu, jak sami vidíte, není tomu tak. Ani omylem, ani náhodou. Obyčejná rodina se dvěma dětmi zaplatí inkaso, hypoteční splátku, případně splátku na auto a do konce měsíce už potom musí zatraceně počítat, aby s penězi vyšla. No a když jeden z rodičů je třeba na rodičovské dovolené nebo dokonce bez práce. A důchodce se bojí rozsvítit i lampičku na nočním stolku...

Kdyby kritikům socialistického režimu šlo opravdu o objektivní pravdu, museli by lakonicky konstatovat, že toto do roku 1990 nebylo absolutně možné. Aby se za jedno jedině desetiletí vyšplhala cena elektřiny o 75 %. To bylo nemyslitelné. To by regulovaný trh ČSSR ani RVHP nikdy nepřipustil, takto brutálně a nelidsky kšeftovat s energiemi.

Zapojení se do globálního burzovního trhu s čímkoli má pro lidstvo neblahé dopady vždycky. Dříve či později, ale vždy a výjimky neexistují. Občan je v tomhle krutém a lidskou důstojnost ponižujícím byznysu mimo oblast zájmu burzovních spekulantů. Socialismus měl vždy na prvním místě pracujícího občana. Dokud si ten fakt lidé neuvědomí, budou stále čelit takovým a podobným brutálním cenovým atakům, namnoze až s fatálními následky. Lidé jsou vystaveni každodennímu drtivému vydírání a neví, jak se bránit. ZMĚNA SYSTÉMU, ale žel pro mnohé k přijetí této pravdy je třeba padnout až na úplné dno, kam tak či tak bezpochyby směřujeme... Hůře o to, že jsme nemuseli.

JUDr. Vojtěch Filip

Dlouholetí voliči KSČM neprohráli ani letos

Internet Blog.idnes.cz Jaroslav Jaroslav Zpravodajství Ano, obrana Herda H existuje -

Letošní 17. listopad byl poznamenán na jedné straně posilujícím covidem, na druhé straně oslabenou KSČM. Propad této strany nemá zdaleka takový význam, jak si mnozí vesele namlouvají či představují. Nedošlo k němu v důsledku vnitřního zranění občanů, kteří se nakonec rozhodli neusilovat již o možnost žít pod ochranou autoritářského státu. Voliči KSČM se zachovali pragmaticky. Nebylo pro ně těžké odhadnout situaci a posílit tu politickou sílu, která rovněž (stejně jako KSČM) neusiluje ani o znárodnění, ani neslibuje konec tržního hospodářství (nazývaného často kapitalismem), ale svými postoji a způsobem uplatňování moci výmluvně staré pořádky připomíná. Volební výsledek KSČM je tedy jen milým těšinským jablíčkem, o něž se nezasloužili ani vítězové voleb, ani jejich voliči. To jsou paradoxy, není-liž pravda? Není to legrační, že v těchto volbách porazil KSČM především Andrej Babiš? A to aniž by její příznivce rozesmutněl? Legrační je rozhodně představa, že příznivci starých pořádků tentokrát prohráli a navíc že se tak stalo díky přesvědčivosti současných vítězů nebo dokonce díky kulminující důvěře v demokracii v řadách dlouholetých voličů KSČM.

Covid se stal našim soupeřem, který je zkoumán za pochodu. Aniž si je toho vědom a aniž si to přeje, rozděluje společnost, v níž opět narůstají obavy z mutujícího nepřítel. Dokonce částečně infikoval i oslavy 17. listopadu.

Covid rozděluje společnost v mnoha zemích. V té naší ji jen ještě více atomizoval, neboť výsledky dlouholeté mravenčí práce tandemu Klaus & Zeman (později tria Klaus, Zeman. Babiš) se projeví dávno před covidem.

Co TOP 09 a lidská práva

Výhra paní Pekarové snad nemůže být překvapením. Nevím o nikom na naší politické scéně, když byl jediným kandidátem na post předsedy či předsedkyně politické strany, že by nebyl zvolen. Tak se nechám překvapit, jak bude TOP 09 prosazovat svůj program. Doufám, že lidská práva nebudou řešit pouze v zahraničí, ale budou se zabývat dodržováním lidských práv i doma.

Miloslava Vostrá

Roman Roun (50)

Český producent, marketingový expert, moderátor. Od roku 1996 působil jako umělecký manažer a participoval na řadě televizních pořadů. Od roku 1998 spolupracoval s Lucií Vondráčkovou, od roku 2005 začal exkluzivně zastupovat například Martina Dejgara, Natálii Kocábovou, Kristýnu Leichtovou, či Danu Batulkovou. V roce 2016 onemocněl sérií autoimunitních chorob a stáhl se do ústraní. V roce 2021 pracoval jako volební poradce KSČM pro volby do PS PČR.

Pracovat pro KSČM a pomáhat jim v kampani jste přijal kvůli přesvědčení, nebo to byl pro vás jen byznys? Byl jsem osloven a nabídku podílet se na přípravě kampaně jsem přijal rád. Strana mi hradila pouze náklady, takže o byznys nešlo.

Vám nevdává minulost této strany? Padesátá léta, politické procesy, nesvoboda... Nevadí. KSČM vznikla před třiceti lety a po celou dobu byla jedinou antikapitalistickou stranou v této zemi. Fakt, že média dávají rovnítko mezi KSČM a předlistopadovou KSČ, je pouze záměr, jak komunisty dehonestovat. Jediné, co spojuje tyto dvě strany, je cíl. A tím je socialistická společnost, kde nebudou multimiliardáři řídit životy „obyčejných“ lidí a dělat si z nich marionety. KSČM chce tohoto cíle dosáhnout demokratickým způsobem, což také mnohokrát deklarovala. Pro mě je kapitalismus nepřijatelný nejen pro své třídní rozdělení, kdy nemajetní lidé přicházejí o důstojnost a nadnárodní korporace rozhodují o životech nás všech, ale také pro agresivní způsoby vymáhání toho, co západní velmocí vydávají za demokracii. O čemž nás mnohokrát přesvědčila Severoatlantická aliance.

Předtím jste spolupracoval s řadou známých českých celebrit. Co vám řekli na to, že budete pomáhat komunistům? Jediný, kdo nějak reagoval, byl Pavel Nečas (herec – pozn. red.), který mi napsal na Facebook, ať se usmažím v pekle. (smích)

S jakými dalšími reakcemi jste se setkal? Nepřišel jste o některé přátele? Přišel jsem o mnoho přátel, ale zase mnoho přátel získal. Pokud jste veřejně znám jako „ten komunist“, musíte počítat s vyhrůžkami, intrikami, spoustou lží či verbálními útoky. Přitom já se vůbec nebráním argumentační diskuzi, naopak rád debatuji například se studenty. Při příležitosti 30. výročí listopadového převratu jsem v sídle

**VLÁDA ZMĚNY?
ODBORNÍCI NA SLOVO VZATÍ!**

- muzikolog
- podezřelý z úplatkářství
- tiskový mluvčí

Ti chtějí dát Česko dohromady!

TAKÉ SE TĚŠÍTE?!

OBČANÉ ČELÍ VYDÍRÁNÍ A OBRANAJE JEN VE ZMĚNĚ SYSTÉMU

Při neustálé mediální masáži hledíme s nejistotou do budoucna, vyhlídky ale hodně ztmavly. Od té slibované růžové před dvaatřiceti lety až po tu sytě tmavou dnes. Kupříkladu predikce cen energií pro rok 2022 se nese ve znamení šokového zdražování, které velmi citelně zasáhne tisíce již tak na sociální hraně balancujících domácností. Kritický bude už leden. Energetické firmy nás nešetří a jen ti slušnější dopředu avizují šílený růst cen energie mezi 30-35 % a mnohem víc se zdražovat chystají tzv. alternativní dodavatelé. Nahoru půjde samozřejmě i plyn.

Jak dokonale variabilní, samozřejmě vždy směrem nahoru, je cenová manipulace s energií v tržním hospodářství, o tom nám jasný důkaz poskytují následující statistické údaje (zdroj: ČSÚ):

- rok 2001 - zvýšení cen elektřiny pro domácnosti o 14 %
- rok 2006 - zvýšení cen elektřiny pro domácnosti o 8,9 %
- rok 2009 - zvýšení cen elektřiny pro domácnosti o 11,9%
- rok 2016 - zvýšení cen elektřiny pro domácnosti o 1,2 %
- rok 2017 - zvýšení cen elektřiny pro domácnosti o 0,3 %
- rok 2018 - zvýšení cen elektřiny pro domácnosti o 4,35 %
- rok 2022 - zvýšení cen elektřiny pro domácnosti o 30-35 %

I v těch letech si všimněte, když vláda závisela na KSČM.

Plyne z toho, že za posledních 11 let vzrostly ceny elektrické energie v České republice o 75%. A to se bavíme pouze o elektřině! Ptám se - zvedly se o stejná

KSČM představil moji výstavu „30 let bez růžových brýlí“, kterou navštívily i pražské střední školy. A musím říct, že následná tříhodinová diskuse se studenty byla úžasná.

Čím jste chtěl v parlamentních volbách zaujmout voliče, aby dali hlas KSČM?

Především změnou vizuálního stylu a využitím moderních marketingových prvků.

Což se moc nepovedlo. Volby skončily tak, že se komunisté do Sněmovny vůbec nedostali. Byl to pro vás šok? V listopadu 2020 jsem pro KSČM zpracoval analýzu stavu voličské základny, ze které jednoznačně vyplývalo, že šance vstupu do Sněmovny je minimální, a to ještě za podmínky zásadních personálních změn ve vedení strany. Očekával jsem to.

Kde vidíte hlavní příčinu volebního debaku? Prvotní a zásadní příčinou je fakt, že jsme veřejnosti nedostatečně vysvětlili toleranci existence menšinové vlády hnutí ANO a ČSSD po volbách 2017. Tedy že oligarcha Babiš je pro nás jako osobnost nepřijatelný a vládu podporujeme jen proto, že bez tlaku komunistů by nedělala prosociální politiku. Dlouhodobě jsme také výrazně podcenili komunikaci s voliči, kdy naši poslanci nebyli schopni „prodat“ své zásluhy. Nedostatečně jsme reagovali na cílené útoky médií a pravicových stran. A především jsme nebyli v ulicích. Z tepla kanceláří se dá jen těžko přesvědčit voliče o tom, že pouze komunisté se „rvou“ za práva pracujících. Chyby v závěru kampaně, kdy například někteří naši kandidáti neměli dostatečně razantní rétoriku, byly jen drobnou součástí hořké pilulky, kterou jsme ve finále museli spolknout.

Znamená to konec KSČM v ČR? To rozhodně ne. Jsem přesvědčen o tom, že komunisté již v příštím roce osloví voliče, a to nejen z tradiční cílové skupiny. Věřím, že zklamání většiny občanů této země a jejich kruté probuzení do povolební reality je naučí více myslet a vyhledávat informace. Značná část z nich tak dojde k poznání, že KSČM je stranou všech pracujících, kteří chtějí žít důstojně, bez dluhů a nespokojí se s tím, že o jejich životech rozhodují jiní.

Jak velkou odpovědnost za zpackané volby nese dnes už bývalý předseda Vojtěch Filip, který komunisty vedl šestnáct let? Vojtěch Filip udělal pro KSČM obrovský kus práce. Jen nevěděl, nebo nechtěl vědět, kdy je správný čas odejít z funkce předsedy strany.

Strana už si zvolila nové vedení. Předsedkyní se stala europoslankyně Kateřina Konečná, která chce spojit levici. Myslíte si, že by se komunisté měli dát dohromady s ČSSD, tedy stranou, která rovněž neuspěla? V tuto chvíli nejsem příznivcem užší spolupráce s ČSSD mimo komunální volby, kde již spolupracujeme v řadě měst i obcí několik volebních období. Pokud sociální demokraté nezruší Bohumínské usnesení, které přijali na svém 27. sjezdu, je podle mě užší spolupráce nemožná. To ovšem nevylučuje jednání mezi KSČM a ČSSD. Jako důležitou vidím spolupráci nejen s levicovými stranami a hnutími, ale i s antifašistickými či ekologickými subjekty a odborovými organizacemi.

Už od r. 1989 se mluví o tom, že by se KSČM měla zakázat. Jak to vnímáte? Půjde mi směšné, když někdo prosazuje demokratické principy, jejichž součástí je také pluralita, a zároveň chce zakázat politickou stranu jen kvůli jejímu názvu.

Nejsou také úvahy vzhledem k minulosti strany přece jen namístě? Nemám s třicetiletou minulostí KSČM žádný problém. Fakt, že řada médií má za úkol systematicky útočit na KSČM, je součástí proamerického patolízalství této země. Média dnes dělají to samé, co bylo vyčítáno novinářům v ČSSR před rokem 1989.

Názorová cenzura, kdy si ČT zve pouze hosty, kteří se jim hodí, cenzura na sociálních sítích, vytrhávání informací z historických kontextů, překrucování historie – to je běžnou součástí současné novinářiny. Jednotlivé události prostě nelze vytrhávat z historického kontextu, protože se tím jejich výklad stává neobjektivním. Bohužel to se dnes v mediálním prostoru děje. R bychád viděl mnohem častější obměnu pozvaných hostů do televizních debat, aby měl divák informace i z jiných zdrojů.

Řada známých osobností dlouhodobě vyzývá občany, aby komunisty nevolili. Hudebník David Koller před minulými parlamentními volbami spustil web připomínající 90 mil. obětí komunistů ve světě. Před letošními volbami David Vávra a Milan Šteindler nabízeli lidem banány, čímž naráželi na to, že jich byl kdysi zoufalý nedostatek. Co na to říkáte?

Snaha o zviditelnění a přirozený exhibicionismus ke komediantům patří. Zkuste se zeptat kohokoliv z těch, kdo zápasí s příjmovou chudobou, jestli jim vadil nedostatek banánů před rokem '89. Dnes stojí banány méně než tuzemská jablka, ale lidé nemají kde bydlet, kupují si potraviny před koncem data spotřeby, aby ušetřili, a čeká je kruté zdražování. Ale chápu, že to pány Vávru a Šteindlera nezajímá, protože jejich příjmy jsou natolik vysoké, že se jim příjmová chudoba zcela jistě netýká. Jsem rád, že se našlo několik odvážlivců, kteří jim v metru nabízené banány chtěli omlátit o hlavu. Je ovšem nutné připomenout, že existují i populární umělci, kteří se s praktikami kapitalismu neztotožňují. Plně například sdílím názor frontmana skupiny Elán Jožo Ráže, že kapitalismus je cesta do pekel, protože je to honba za ziskem.

Komu slouží AMERICKÁ VLÁDA ?

Položila jsem sama sobě tuto důležitou otázku. Komu vlastně slouží ta slavná americká vláda? Vidím a vnímám politiku USA takto. Presidenti v USA slouží v první řadě válečnickému Pentagonu. Presidenti USA slouží také americkým bohatým oligarchům, miliardářům typu Al Capone. Presidenti USA se klidně nechávají korumpovat špinavými penězi farmaceutické firmy bratrů Sacklerových, v podstatě státem tolerovanými, dealery drog - opia. Každý se dnes s tím zločinem století, s kauzou podnikatelů s opiem bratrů Sacklerových, může seznámit. Proboha, co je to za zločinnou vládu v těch USA, která nechá drogové dealery podnikat po celé zemi ve velkém, která nechá ze svých občanů dělat opiátý lidské trosky?

Dle toho, že každý prezident vystudoval alespoň dvě americké university a přesto se chová jako naprostý nevzdělanec a imbecil, soudím, že úroveň universitního vzdělání, školství vůbec, je v USA na prabídné úrovni. Více než na vzdělání, na vyšší intelektu, sází Amerika na hrubou sílu, na zbrojení a na své žoldáky. Avšak provedený průzkum vlastenectví v Americe prokázal, že by bylo pouze 5 % z dotázaných Američanů ochotno položit život za svoji milovanou Ameriku. Kdejaký pyšný Američan si vyvěšuje vlajku USA před domem, avšak kdyby měl za ni položit svůj život, tak to tedy sakra ne!

Zde si dovoluji citovat z knihy paní spisovatelky Miry Holzbachové "Amerika země indiánů" úplný závěr knihy : "Doba, kdy na vlajce Spojených států, potřísněné sedmi pruhy indiánské k r v e, přibývaly hvězdy - symboly dalších uloupených zemí - je pryč." Opravdu je ta doba pryč? Dodatečně jsem zjistila, že bílé pruhy mezi těmi krvavě červenými mají symbolizovat zemi původních, těch nejagresivnějších osídlenců Ameriky, Angličanů. Dnes jsou jejich potomci hrdými majiteli, vlastníky Ameriky. Ani trochu nevěřím, že americká vláda slouží poctivě pracující střední třídě a ještě méně, že slouží chudým lidem Ameriky, z těch si americká vláda cíleně, kdo ví proč, dělá své narkomany a ozbrojené gangstery. Ruská a čínská komunistická vláda dělá ze svých občanů slušné, pracovité občany, hrdé vlastence. Americká vláda dělá ze svých občanů pyšné a líné agresivní hlupáky, nacizující nacionalisty. Jaký pán, vláda, takový kmán, národ.
Eva Dolejšová

CO s českou levicí po parlamentních volbách?!

Česká levice v mimoparlamentní pozici musí hledat nové síly pro svůj comeback. Znamená to se otevřít vzájemné spolupráci a myšlenkové inovaci. Politická nekromancie a jalové spory o hegemonii by ji, jak koule na noze, jen táhly hlouběji dolů.

Krach byrokratického experimentu před rokem 1989 nevysvětlil, proč po tolika letech je politická levice vytěšňována populismem a oligarchy. První svobodné volby v roce 1990 byly spíše referendem o postkomunistické transformaci. Postupně se ale osou politické soutěže stal tradiční souboj pravice a levice. Tehdy se k politické levici hlásilo až 40% voličů. V posledních letech ale tradiční levice ztrácela na prestiži. Zejm. migrační a zdravotní krize upozadila její vymezování vůči pravici. Nejen v ČR ale v celé Evropě její podpora klesla pod 20%, navíc se třífštila.

Česká levice zažívá podobnou krizi jako jinde, jen asi hlubší než jinde. Polská levice vypadla z parlamentu již v roce 2015 a v roce 2019 se jako nová Lewica vrátila, ale na úrovni 10%. Maďarská levice (pouze Szocialista Párt) je slabá dlouhodobě. Slovenský SMER sjednocující levici vypadl z vlády a rozdělil se na více částí. Německá Die Linke spadla až na 4,9% i když tamní Sociální demokracie chytila druhý dech.

Letošní parlamentní volby v ČR byly spíše referendem o střetu Babiš Antibiabiš. A mobilizační efekt tohoto střetu levici dál potápěl. Přitom mezi lidmi poptávka po řešeních, které jsou své povahy spíše levicové, existuje. Ukotvení lidí kolem dominantních sociálně ekonomických hodnot je stále významné. Bez levice bude politická scéna kulhat na jednu nohu. Levice, včetně KSČM, ale musí nyní hledat znovu svou cestu a vymezit se jak vůči vznikající pravicové vládě, tak vůči neřešením populistické opozice.

Možná milion bývalých voličů levice je dnes u ANO, ANO se nyní přesunulo do opozice, přitom vlastně levicí není. Kam se vrátne volič, hlásící se k levicovým hodnotám solidarity po volbách? Ve srovnání s populisty působí dnes celá česká levice vyčerpaně a šedě více než jinde. Momentálně úspěšnější populisté přicházejí s podivnou hybridní směsí bizarního identitařství a různých fobií. Oslovují spíše negativními emocemi, než použitelným řešením.

Pomůže nyní nástup slovního radikalismu? Pokud někteří chápou svoji volbu spíše jako protest, je povinností každého, kdo to myslí s budoucností vážně, vázat tento spíše negativní potenciál protestu a orientovat ho pozitivně. KSČM dostala v tuto chvíli v parlamentních volbách červenou kartu. Musí se tedy rozhodnout, jak bude fungovat jako mimoparlamentní síla, jestli se má vrátit na nejvyšší politické hřiště.

U nás má ČSSD před svým prosincovým sjezdem, KSČM na mimořádném sjezdu v říjnu sice zvolila vedení nové, ale s krizovým mandátem jen na půl roku. Znejistělá levice se bohužel dnes často vyčerpává absurdním ideovým sporem mezi tzv. pokrokáři a tradicionalisty. Jalové by byly i spory o hegemonii na levici, když jsou na tom špatně všechny složky české levice. Stará schizmata na levici jsou už přežilá. Nesmí pokračovat v netolerantní hře na majitele pravdy, které v minulosti levici oslabil.

Emancipační úsilí levice má samozřejmě různé podoby a proměňuje se s vývojem společnosti. Recepty levice musí spojit přístupy reformní i revoluční, kulturně hodnotové a tradičně materialistické. Radikální subjekt musí plnit určitou tribunskou roli, ze snah o radikalismus by neměl být cítit naftalin. Modernizace politické levice také neznamená, že si vystačí s módními výstřelky, bombastickým, ale jen povrchním aktivismem mesiášů. Modernizace se neobejde bez cesty rozumu.

Dochází k proměně struktury voličů levice. Zatímco u nás elektorát ještě pořád stárne a posouvá se k protestům často nelevicového, spíše úzkostného až fobického charakteru, v jiných zemích (např. Polsko, Rakousko, Německo, Španělsko) se již posouvá k mladším a vzdělanějším lidem, kteří sociálně ekonomickou a kulturně hodnotovou levici nevidí jako protimluvy. Nová energie, bez museálního myšlení, to je šance na nový začátek.

Nabízí se srovnání KSČM a německé Die Linke. KSČM je nepochybně konzervativnější než více pokrokářská die Linke. Obě radikálně levicové strany ale bojují o voliče s pravicovými populisty i s uzavírací klauzulí o postupu. A obě strany ztratily v letošních volbách oproti roku 2017 cca polovinu voličů. Die Linke spadla na 4,9%, KSČM dokonce na 3,6%. Obě strany propadly, na cestě do 21. století je ale die Linke už přeci jen o krok dál.

V nahnědlé části politické krajiny levice bude spojení hledat těžko. Taktický manévr oligarchů, kteří okraj pravice zapojují do svých mocenských her se mívá identitou levice. Spíš jsou tyto síly konkurent a to s toxickými názory. Levice už ze své podstaty musí emancipovat a ne konzervovat. Dědičná, pouze v tradicích vězící levice je protimluva. A tady chybí levicovým stranám živá voda nové sociální zkušenosti. Stranický život v zajetí bafuňářů, který jen krní v partokratických rituálech, těžko zrodí avantgardu. Ale pravdivé není ani to, co jen na okamžik uspokojí vášně davu.

Levice potřebuje také inovaci teorii. Chce to ale neplést vědu s ideologickými rituály. Profesionálně vybavení pragmatici na levici působí v roli určitého stabilizátoru ideových sporů. Pokud ovšem v stranické krizi tito pragmatici přijmou pravidlo „dobrý každý den“, tak je to přinutí „smířovat se s mloky“. Končí to pak v bažinách stagnace a mlácení ideologické slámy. „Vehiculum“ šance na změnu by měla tvořit především generační obměna.

Problém bude, pokud přicházející mladí vsadí spíše na poskytování útěchy nostalgikům. Politická nekromancie je opakem omlazení levice a svým vrstevníkům se taková mladí odzíci. K vítězství nestačí romantické iluze slovního odmítnutí starých poměrů. Samotné antisystémové horlení není ještě pozitivní program, ve kterém se potká rozum vědy a rozum kultury. Od utopie k vědě a od protestu k projektu.

Militantní hloučky na levici nejsou schopny vést dialog s veřejností. V době, která není revoluční, se jen vyčerpávají marným úsilím o čistotu své víry, Nepomůže ani nostalgické servírování psychosociální útěchy těm, kteří přišli o minulou jistotu. Pokud budeme společenstvím lidí, které se obírá hlavně svými resentimenty a tíhne vedle autoritářských stereotypů ještě k patetickému národovectví, budeme se míjet s dnešní realitou a voliče zpět nezískáme.

Usilovat o různé bloky a aliance na levici je možná odpověď. Pokud z parlamentní půdy vyhnána levice nezačne spolupracovat, čekají ji další a další porážky. Znamená to ale překonat různé animozity a pracovat společně na základních sociálně ekonomických zájmech. Dokážeme po dnešní prohře překročit svůj stín? Opatrné udržování smíru s mloky vede do nebytí, Jedině odvaha k další transformaci strany je

cestou k nové budoucnosti. Vyčerpaná a rozbitá levice by neměla hrát hry na hegemonu. Když se zacementujeme, nebudeme hegemonem levice, ale koulí na její noze.

Jiří Dolejš

Kalendáře KSČM na rok 2022 jsou na OV KSČM Cena stálá – 50 Kč

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256E-mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz **MIČ 47 437** **Nevyžádané příspěvky se nevracejí!**